

BERÄTTELSEN OM JESUS – FRID ÖVER HONOM – I KORANEN – 5

Reflektioner kring berättelsen om Jesus (över honom vare frid) 5-5

I berättelsen om Jesus i Koranen finns ett antal verser som kräver vissa reflektioner för förklaring och kommentar. Vi återger dessa verser på följande sätt:

För det första: Guds ord:

{Jesu likhet inför Gud är som Adams likhet. Han skapade honom av jord}
(Al 'Imran:59).

Man kan fråga: Hur liknas Jesus vid Adam, när Jesus kom till utan far, och Adam kom till utan far och mor?

Al-Zamakhshari svarade: Han är hans motsvarighet i en av två aspekter. Det hindrar inte att den andre har en ytterligare aspekt. Likhet innebär delaktighet i vissa egenskaper. Han liknades vid Adam i att han kom till på ett sätt utanför det vanliga. De är därmed likvärdiga. Eftersom existens utan far och mor är ännu mer ovanligt än existens utan far, liknades det ovanliga vid det ännu mer ovanliga, för att vara ett starkare argument mot motståndaren. Detta kallas *qiyas al-awla* (slutledning till det starkare), en av de starkaste formerna av analogi. Ibn Ashur sade: "Likheten ligger i att båda skapades utan far. Adam dessutom utan mor. Därför behövdes

förklaringen: {Han skapade honom av jord}, det vill säga utan far och mor, bara genom ordet {Var}, med betoning på att Adam är ännu starkare exempel.”

För det andra: Guds ord:

{Om Du straffar dem, så är de Dina tjänare. Och om Du förlåter dem, så är Du den Mäktige, den Vise} (al-Ma’ida:118).

Ibn Kathir kommenterade: ”Detta uttryck innebär att viljan återförs till Gud. Han gör vad Han vill. {Han ifrågasätts inte om vad Han gör, men de ifrågasätts} (al-Anbiya’:23). Det innebär också att Jesus tar avstånd från de kristna som ljög om Gud och Hans sändebud, och som gav Gud en partner, en hustru och en son. {Ära vare Honom, högt över vad de säger} (al-Isra’:43). Denna vers har stor betydelse. Det berättas i en hadith att Profeten (må Guds frid vara över honom) reciterade den hela natten till morgonen, i böjning och nedfall. Imam Ahmad berättade från Abu Dharr: Profeten reciterade denna vers hela natten, böjde sig och föll ned med den. När morgonen kom sade jag: O Guds sändebud, du reciterade denna vers hela natten? Han sade: (Jag bad min Herre om förbön för min umma, och Han gav mig den. Den skall nå dem som inte sätter något vid sidan av Gud).”

Kommentatorerna skilde sig åt i tolkningen:

- Några sade: Jesus sade detta som en vädjan för dem, av medkänsla, som en herre vädjar för sin tjänare. Därför sade han inte: ”Om de har trotsat Dig.”
- Andra sade: Han sade det som underkastelse till Guds beslut, och som skydd från Hans straff, med vetskap om att Gud inte förlåter en otrogen.
- Andra sade: Pronomenet i {Om Du straffar dem} syftar på dem som dog i otro. Pronomenet i {Om Du förlåter dem} syftar på dem som ångrade sig före döden. Al-Qurtubi sade: Detta är bra.
- Andra sade: Jesus visste att de hade begått synder och gjort saker efter honom som han inte befallt dem, men de höll fast vid hans religion. Han sade: Om Du förlåter dem för det de gjorde efter mig.

Al-Qurtubi sade: ”Att säga att Jesus inte visste att Gud inte förlåter en otrogen är ett djärvt påstående mot Guds bok. Guds uppenbarelser upphävs inte.”

Gud sade: {Du är den Mäktige, den Vise}, och inte: {Du är den Förlåtande, den Barmhärtige}, som berättelsen kunde antyda. Om Han hade sagt:

{Du är den Förlåtande, den Barmhärtige}, kunde det ha antytt en bön om förlåtelse för den som dog i otro, vilket är omöjligt. Meningen är: Om Du låter dem förbli i otro till döden och straffar dem, så är de Dina tjänare. Om Du vägleder dem till tro och lydnad och förlåter dem, så är Du den Mäktige som inget kan hindra, den Vise i allt Du gör. Du vilseleder den Du vill och vägleder den Du vill.

Några lärda sade: Det har riktats kritik mot Koranen av den som sade att Guds ord: {Du är den Mäktige, den Vise} inte passar ihop med: {Och om Du förlåter dem}, eftersom det som passar med (förlåtelse) är: (Du är den Förlåtande, den Barmhärtige). Svaret är: Det kan inte vara annat än det Gud uppenbarade. Om det ändras till något annat försvagas meningen. (Den Förlåtande, den Barmhärtige) passar bara med det andra villkoret {Och om Du förlåter dem}, och har ingen koppling till det första {Om Du straffar dem}. Men som Gud uppenbarade det, läste muslimerna det med båda villkoren tillsammans. Sammanfattningen är: {Om Du straffar dem, så är Du den Mäktige, den Vise. Och om Du förlåter dem, så är Du den Mäktige, den Vise}. I båda fallen – straff och förlåtelse – är {den Mäktige, den Vise} mer passande, eftersom det omfattar båda villkoren. (Den Förlåtande, den Barmhärtige) omfattar inte samma allmänhet. Att vittna om Guds storhet, rättvisa och lov i hela versen och båda villkoren är starkare och mer korrekt än något som bara passar en del av texten.

För det tredje: Man kan fråga: Gud sade i al-Ma'ida: {O Jesus, Marias son, minns Min nåd över dig och över din mor} (al-Ma'ida:110). Men allt som nämns där av nåd är särskilt för Jesus, och inget för hans mor?

Al-Razi svarade: Allt som barnet får av stora nåder och höga grader är också en nåd för modern, indirekt och som följd. Därför sade Gud: {Vi gjorde Marias son och hans mor till ett tecken} (al-Mu'minun:50). Han gjorde dem båda till ett tecken, på grund av den starka kopplingen mellan dem.

För det fjärde: Guds ord: {När lärjungarna sade: O Jesus, Marias son, kan din Herre sända ner till oss ett bord från himlen} (al-Ma'ida:112).

Detta gäller två frågor: Den första om lärjungarnas fråga. Den andra om bordets nedkomst.

Om den första: Kommentatorerna skilde sig åt om lärjungarnas tro. Skillnaden kommer från deras ord: {Kan din Herre}. Detta verkar antyda tvivel på Guds makt.

En grupp, ledd av al-Zamakhshari, sade att de inte trodde. De menade att deras tidigare ord: {Vi tror, vittna om att vi är muslimer} (al-Ma'ida:111) bara var ett påstående utan visshet. Om de hade varit sanna, skulle de inte ha sagt: {Kan din Herre}. Al-Zamakhshari sade: "Hur kunde de säga {Kan din Herre} efter tro och uppriktighet? Svaret: Gud beskrev dem inte med tro och uppriktighet, Han återgav bara deras påstående, och följde det med {När de sade}, vilket visar att deras påstående var falskt och att de tvivlade. Deras ord är inte något som troende säger. Därför sade Jesus: {Frukta Gud} (al-Ma'ida:112), det vill säga: Frukta Gud, tvivla inte på Hans makt, begär inte vad ni vill av tecken, så att ni går under om ni sedan trotsar."

Majoriteten av kommentatorerna sade: Lärjungarna var troende när de sade {Kan din Herre}. Detta tar inte bort deras tro. De sade det inte av tvivel, utan för att få ökad visshet genom att förena kunskap genom syn med kunskap genom bevis. Beviset är deras ord: {Så att våra hjärtan blir lugna} (al-Ma'ida:113), som Abraham sade: {Men för att mitt hjärta skall bli lugnt} (al-Baqara:260). Deras fråga gällde handlingen, inte Guds makt. Al-Hasan sade: {Kan din Herre} betyder: Kommer Han att göra det? Som när man säger till någon som kan stå: Kan du stå med mig? Det är en förstärkning av begäran. Al-Alusi sade: Att uttrycka handling med "förmåga" är att uttrycka orsaken med verkan. De sade också: "Förmåga" här betyder "lydnad". Al-Suddi sade: {Kan din Herre} betyder: Kommer din Herre att lyda dig om du ber Honom? Al-Razi sade: Detta bygger på att "istata'a" betyder "ata'a" (lyda), och att s:et är extra.

Om den andra frågan: Bordets nedkomst. Majoriteten sade att det verkligen kom ner. Al-Tabari sade: Det korrekta är att Gud sände ner bordet till dem som bad Jesus att be om det. Gud bryter inte sitt löfte. Han sade: {Jag skall sända ner det till er} (al-Ma'ida:115). Det är inte tillåtet att säga att Gud sade detta och sedan inte gjorde det. Om det vore tillåtet, skulle det också vara tillåtet att säga att Han hotade med straff och sedan inte straffade. Men det är inte tillåtet att beskriva Gud så.

Ibn Kathir sade: "Detta är det korrekta, som bevisas av rapporter från de lärda."

Den som läser vissa tafsirböcker finner märkliga berättelser om hur bordet kom ner, var det kom ner, hur det togs emot, vad som fanns på det, och så vidare. Ibn Kathir nämnde en lång berättelse och sade: "Detta är mycket märkligt, med svag kedja."

Det viktiga är vad al-Tabari sade: Bordet hade mat. Det kan ha varit fisk

och bröd, eller frukt från paradiset. Men kunskap om det är varken nyttig eller skadlig. Det räcker att acceptera versens ord.

Det finns en motsatt åsikt från al-Hasan och Mujahid, som sade att bordet inte kom ner. Al-Tabari berättade detta från dem. Men det korrekta är majoritetens åsikt, eftersom versens ord och autentiska rapporter stöder det.

För det femte: Guds ord: {Jag skall ta dig och upphöja dig till Mig} (Al ‘Imran:55).

Vi nämnde tidigare att det korrekta är: Gud tar Jesus från jorden och upphöjer honom till himlen med kropp och själ. Al-Qurtubi sade: "Det korrekta är att Gud upphöjde honom till himlen utan död eller sömn, som al-Hasan och Ibn Zayd sade. Detta är al-Tabaris val, och det är korrekt från Ibn Abbas."

En annan grupp sade: Det betyder att Gud låter honom dö och upphöjer hans själ och ställning. Upphöjelsen är då bara andlig.

Al-Alusi nämnde åtta åsikter om detta. Som att Gud lät Jesus dö tre timmar på dagen, sedan upphöjde honom. Eller att "ta" betyder sömn, som i: {Han tar er om natten} (al-An‘am:60). Eller att det betyder död av begärens krafter. Han sade: "De flesta av dessa åsikter är avlägsna." Han sade också: "Att Gud lät honom dö sju timmar är något som nassarierna påstår. Det är falskt."

Det korrekta är att diskutera andra betydelser än majoritetens är onödigt, eftersom de har svaga grunder.

Sjätte: Guds ord: {Och för att klargöra för er något av det som ni tvistar om} (Al ‘Imran:63).

En fråga kan ställas om denna vers: Varför sade Jesus (över honom vare frid): {Och för att klargöra för er något av det som ni tvistar om}, och inte allt som de tvistade om?

Al-Zamakhshari svarade: "De tvistade om religioner och vad som gäller plikter, och även om annat som de inte var befallda att känna till eller fråga om. Han sändes för att klargöra för dem det som de tvistade om och som berörde deras religion."

Al-Razi svarade: "Människor kan tvista om saker som de inte behöver känna till. Profeten behöver inte klargöra dem."

BERÄTTELSEN OM JESUS – FRID ÖVER HONOM – I KORANEN – 5

Al-Alusi sade: "Det gäller religion och plikter, inte saker som de inte var befallda att känna till, som hur himlakropparna är ordnade, eller orsakerna till månens olika former. Profeterna sändes inte för att klargöra sådant. Likaså gäller det världsliga saker, som hur man odlar, vad som gynnar grödan och vad som skadar den. Profeterna sändes inte för att klargöra detta heller. Som Profeten (må Guds frid vara över honom) sade i berättelsen om pollineringen av dadelpalmer: *Ni vet bättre om era världsliga angelägenheter.*" (Berättad av Muslim).

[KORANEN BERÄTTAR](#)

«[BERÄTTELSEN OM JESUS – FRID ÖVER HONOM – I KORANEN – 4](#)

[De rättfärdigas beskrivning av Koranen](#)»

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)